

DELEGATURA

UOKiK w KATOWICACH

Katowice, dnia 16.08.2006r.

RKT-61-12/06/MI

DECYZJA Nr RKT – 56/2006

Stosownie do art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz.U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2080) i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. Nr 18, poz. 172; Dz.U. z 2003r. Nr 6, poz. 68), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów wszczętego z urzędu w dniu 07.12.2005r. przeciwko Bytomskiemu Przedsiębiorstwu Komunalnemu Sp. z o.o., 41-902 Bytom, Pl. Kościuszki 11,

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

- I. Na podstawie art. 23c ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 23a ust. 1 tej ustawy **uznaje się za praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów** bezprawne działania Bytomskiego Przedsiębiorstwa Komunalnego Sp. z o.o. z siedzibą w Bytomiu polegające na zawieraniu z konsumentami *umów o dostawę wody i odprowadzanie ścieków*, których treści stoją w sprzeczności z przepisami ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (tekst jedn. Dz.U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858) w ten sposób, iż:
 1. wbrew art. 6 ust. 3 pkt 2 tejże ustawy stanowiącym o wymogu zamieszczenia w umowach postanowień dotyczących terminów wzajemnych rozliczeń nie zawierają postanowień regulujących długość okresów obrachunkowych,
 2. wbrew art. 6 ust. 3 pkt 3 tejże ustawy nie określają wszystkich praw i obowiązków stron umowy w zakresie dotyczącym obowiązków przedsiębiorstwa wodociągowo – kanalizacyjnego odnośnie terminów rozpatrywania składanych przez konsumentów reklamacji,**i nakazuje się zaniechanie ich stosowania.**
- II. Na podstawie art. 23e ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 23a ust. 1 tej ustawy **uznaje się za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów** bezprawne działanie Bytomskiego Przedsiębiorstwa Komunalnego Sp. z o.o. z siedzibą w Bytomiu polegające na tym, iż w treści zawieranych z konsumentami *umów o dostawę wody i odprowadzanie ścieków* nie określono – wbrew art. 6 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (tekst jedn. Dz.U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858) – wszystkich praw i obowiązków stron umowy w zakresie dotyczącym uprawnień odbiorców usług do żądania upustu należności z tytułu dostaw wody o nieodpowiedniej jakości i **stwierdza się zaniechanie jej stosowania z dniem 7 kwietnia 2006 r.**
- III. Na podstawie art. 23c ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w celu zapewnienia wykonania nakazu określonego w pkt I sentencji niniejszej decyzji, **określa się** Bytomskiemu Przedsiębiorstwu Komunalnemu Sp. z o.o. z siedzibą w Bytomiu, **środki usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów**, polegające

na zamieszczeniu w treści zarówno wszystkich nowo zawieranych, jak i wszystkich dotychczas zawartych z konsumentami *umów o dostawę wody i odprowadzanie ścieków* postanowień informujących o długości okresów obrotowych, w jakich dokonywane są rozliczenia za pobrane usługi oraz postanowień informujących o obowiązkach przedsiębiorstwa wodociągowo – kanalizacyjnego w zakresie terminów rozpatrywania składanych przez konsumentów reklamacji – niezwłocznie po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji w przypadku umów nowo zawieranych, zaś w przypadku umów dotychczas zawartych i wykonywanych – w terminie 6 miesięcy od daty uprawomocnienia się decyzji.

- IV. Na podstawie art. 72 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 75 tej ustawy, postanawia się obciążyć Bytomskie Przedsiębiorstwo Komunalne Sp. z o.o. z siedzibą w Bytomiu kosztami przeprowadzonego postępowania i zobowiązać w/w przedsiębiorcę do zwrotu na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty 58 PLN (słownie złotych: pięćdziesiąt osiem).

Uzasadnienie

W imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej „Organem Antymonopolowym”) przeprowadzone zostało z urzędu postępowanie wyjaśniające w sprawie wstępnego ustalenia, czy w związku z działalnością Bytomskiego Przedsiębiorstwa Komunalnego Sp. z o.o. z siedzibą w Bytomiu (zwanego dalej „BPK Bytom” lub „Spółką”) występuje naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, o których mowa w art. 23a ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (zwanej też dalej „ustawą antymonopolową”). W toku postępowania zbadano warunki umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków zawieranych przez BPK Bytom z konsumentami w oparciu o wykorzystywany w obrocie konsumenckim wzorzec umowy. Ponieważ analiza treści w/w dokumentów dała podstawy do przyjęcia, że w przedmiotowej sprawie mogło dojść do naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w dniu 07.12.2005r. Postanowieniem Nr 1 wszczęte zostało z urzędu postępowanie w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów (karta nr 1). Przedsiębiorcy postawiono zarzuty naruszenia art. 23a ust. 1 w/w ustawy poprzez podejmowanie bezprawnych działań noszących znamiona praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów polegających na zawieraniu z konsumentami *umów o dostawę wody i odprowadzanie ścieków*, których treści mogą stać w sprzeczności z przepisami ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (zwanej dalej „ustawą o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę”) w ten sposób, że:

1. wbrew art. 6 ust. 3 pkt 2 tejsze ustawy nie zawierają postanowień regulujących długość okresów obrotowych,
2. wbrew art. 6 ust. 3 pkt 3 tejsze ustawy nie określają wszystkich praw i obowiązków stron umowy w zakresie dotyczącym:
 - obowiązków przedsiębiorstwa wodociągowo – kanalizacyjnego w zakresie terminów rozpatrywania składanych przez konsumentów reklamacji dotyczących świadczonych usług,
 - uprawnień odbiorców w zakresie możliwości żądania upustów należności z tytułu dostaw wody o nieodpowiedniej jakości.

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów BPK Bytom podniosło, iż ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków była pierwszym aktem prawnym, który kompleksowo regulował sprawy zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków, nakładając jednocześnie na przedsiębiorstwa wodociągowo – kanalizacyjne obowiązek zawierania z konsumentami umów o dostawę wody i odbiór ścieków.

Spółka wskazała, iż w trakcie opracowywania treści przedmiotowych umów dołożyła maksimum staranności, aby ich warunki były zgodne z obowiązującymi przepisami prawa. Zwróciła również uwagę na fakt, iż w tym okresie czasu brak było wśród przedsiębiorców branży wodociągowo – kanalizacyjnej doświadczenia w kompleksowym regulowaniu treści umów (karta nr 34).

BPK Bytom podniosło w dalszej kolejności, ustosunkowując się do pierwszego postawionego w niniejszej sprawie zarzutu, iż z treści art. 6 ust. 3 pkt 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę, zgodnie z którym umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków zawierać powinna postanowienia dotyczące sposobu i terminów wzajemnych rozliczeń, nie wynika w sposób wyraźny, iż pojęcie „terminu” odnosi się zarówno do długości okresów obrachunkowych, jak i terminów zapłaty. Spółka podała, iż w związku z powyższym przyjęto rozwiązanie z Kodeksu cywilnego mówiące, iż podstawą zapłaty jest faktura, a uiszczenie zapłaty powinno nastąpić w terminie 14 dni od jej otrzymania (karty nr 34-35). Poinformowała także, że faktury wystawiane są zgodnie z zapisem zawartym w *Regulaminie dostarczania wody i odprowadzania ścieków*, tj. nie rzadziej niż raz na trzy miesiące, a zwyczajowo raz na miesiąc. O terminach rozliczeń konsumenci informowani są w trakcie podpisywania umowy, a o ewentualnych zmianach dotyczących długości okresów obrachunkowych konsumenci dowiadują się na bieżąco poprzez inkasentów BPK (karta nr 36).

Odnosząc się do zarzutów naruszenia art. 6 ust. 3 pkt 3 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę poprzez nieokreślenie wszystkich praw i obowiązków stron umowy Spółka wyjaśniła, iż obowiązki usługodawcy będące zarazem prawami odbiorcy usług zostały określone w § 2 zawieranych przez Spółkę umów o dostawę wody i odprowadzanie ścieków. Treść art. 6 ust. 3 pkt 3 w/w ustawy nie określa, jakiego rodzaju prawa i obowiązki powinny zostać zamieszczone w treści umów. W związku z powyższym przedsiębiorca wpisał do umowy swoje obowiązki, które z jego punktu widzenia były najważniejsze z punktu widzenia konsumentów. BPK Bytom podniosło, iż w treści zawieranych umów poinformowało o możliwości składania reklamacji przez usługobiorców, uregulowało również kwestię, w jakim terminie następuje zwrot nadpłaty w przypadku pozytywnego rozpatrzenia reklamacji. Kwestia terminu rozpatrzenia reklamacji została natomiast szczegółowo uregulowana w § 29 pkt 4 obowiązującego *Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków*, który jest częścią składową umów o dostawę wody i odprowadzanie ścieków, co wynika z § 12 tych umów. BPK Bytom podkreśliło, że treść obowiązującego *Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków* jest dostępna w siedzibie przedsiębiorstwa oraz na jego stronie internetowej www.bpk.pl (karta nr 35). Spółka wyraziła również stanowisko, iż z treści ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę nie wynika wprost, iż w stosowanych umowach, a szczególności w zakresie zapisów umownych odnoszących się do praw i obowiązków stron umowy, należy wprowadzić postanowienia dotyczące upustów należności, jakich domagać się mogą odbiorcy usług w przypadku dostaw wody o nieodpowiedniej jakości. BPK przyjęło, iż tego rodzaju zdarzenia nie powinny mieć miejsca, a w razie sporadycznych przypadków będzie się je ustalało z danym usługobiorcą z zastosowaniem przepisów kodeksu cywilnego (karta nr 35).

BPK Bytom wskazało również, iż w jego ocenie postanowienia dotychczas obowiązujących umów nie wskazują na to, aby zawierały one treści bezprawne, a zatem nie mogą one naruszać zbiorowych interesów konsumentów (karta nr 36).

Jednocześnie Spółka poinformowała o zamiarze dokonania zmian w zawieranych umowach o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków, co spowodowane jest wejściem w życie w dniu 17 sierpnia 2005 r. ustawy z dnia 22 kwietnia 2005 r. o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 85, poz. 729). BPK Bytom wskazało, iż dostosowując umowy do znowelizowanych przepisów prawa weźmie również pod uwagę stanowisko Organu Antymonopolowego wyrażone w zawiadomieniu o wszczęciu przedmiotowego postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów (karta nr 36).

W toku postępowania Organ Antymonopolowy ustalił następujący stan faktyczny.

Bytomskie Przedsiębiorstwo Komunalne Sp. z o.o. z siedzibą w Bytomiu posiada status przedsiębiorstwa wodociągowo – kanalizacyjnego w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę. Spółka prowadzi działalność na podstawie wpisu do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego prowadzonego przez Sąd Rejonowy w Katowicach pod numerem 0000016744, zgodnie z którym przedmiotem jej działalności jest między innymi działalność usługowa w zakresie rozprowadzania wody oraz odprowadzanie ścieków (karty nr 17-20). Terytorialny zasięg powyższej działalności Spółki obejmuje obszar Gminy Bytom (karta nr 5).

W ramach prowadzonej działalności usługowej, BPK Bytom, stosownie do art. 6 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę, zawiera z odbiorcami usług umowy, na podstawie których odbywa się dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków. Ustalono, iż Spółka w powyższym zakresie posługuje się wzorcem *Umowy Nr TZ/... o dostawę wody i odprowadzanie ścieków* (karty nr 37-38 verte) oraz wzorcem *Umowy Nr TZ/... o dostawę wody* (karty nr 39-40 verte). Wzorce te w obrocie konsumenckim stosowane są od maja 2003 roku. Na dzień 10.02.2006r. zawarto z ich wykorzystaniem [...] umów, w tym [...] umów zawartych zostało z konsumentami. Ogólna liczba odbiorców, na rzecz których BPK Bytom świadczy usługi wynosi natomiast [...], z czego [...] odbiorców to konsumenci (karta nr 104).

Na potwierdzenie, że w/w wzorce faktycznie stosowane są w obrocie gospodarczym Spółka przedstawiła przykładowe umowy zawarte z ich wykorzystaniem:

- *Umowę Nr TZ/273/04 o dostawę wody i odprowadzanie ścieków* z dnia 08.10.2004r. (karty nr 8-9 verte);
- *Umowę Nr TZ/235/05 o dostawę wody i odprowadzanie ścieków* z dnia 14.12.2005r. (karty nr 41-42 verte);
- *Umowę Nr TZ/233/05 o dostawę wody i odprowadzanie ścieków* z dnia 12.12.2005r. (karty nr 43-44 verte);
- *Umowę Nr TZ/234/05 o dostawę wody i odprowadzanie ścieków* z dnia 13.12.2005r. (karty nr 45-46 verte).

Ustalono, że w treści przedmiotowych umów brak jest zapisów dotyczących długości okresów obrotowych, w jakich dokonywane są rozliczenia z odbiorcami usług. Umowy nie informują także, w jakim terminie przedsiębiorstwo – wodociągowo kanalizacyjne obowiązane jest rozpatrywać składane przez konsumentów reklamacje dotyczące jakości i ilości świadczonych usług. Nie zawierają ponadto postanowień przewidujących, że w przypadku dostaw wody i pogorszonej jakości konsumenci mają prawo żądać obniżenia należności za pobrane usługi.

W toku postępowania ustalono również, iż w dacie jego wszczęcia na obszarze gminy Bytom obowiązywał *Regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków* stanowiący załącznik do Uchwały Nr XLVIII/898/02 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 28 sierpnia 2002 r. (karty nr 11-16). W związku z wejściem w życie nowelizacji ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i odprowadzaniu ścieków¹ został on zastąpiony nowym *Regulaminem* uwzględniającym zmiany w przepisach prawa wynikające z w/w ustawy, wprowadzonym mocą Uchwały Nr XLI/819/06 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 9 lutego 2006 r. *Regulamin* powyższy został opublikowany w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego Nr 35, poz. 1011 z dnia 23 marca 2006 r. i wszedł w życie 7 kwietnia 2006 roku². *Regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków* nie stanowi załącznika do zawieranych z konsumentami przez BPK Bytom umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków (karta nr 131).

¹ Ustawa z dnia 22 kwietnia 2005 r. o zmianie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków i niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 85, poz. 729).

² za: http://www.katowice.uw.pl/urzadkatowice.php?urząd/uw_dzienniki_2006

Organ Antymonopolowy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 23a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy. Nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów. Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów w art. 23a ust. 2 stanowi, że za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów uważa się w szczególności stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego, naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, nieuczciwą lub wprowadzającą w błąd reklamę i inne czyny nieuczciwej konkurencji godzące w zbiorowe interesy konsumentów. Zbiorowe interesy konsumentów podlegają zatem ochronie przed wymierzonymi w nie naruszeniami polegającymi na sprzecznych z prawem działaniach przedsiębiorców. Tworząc katalog działań naruszających zbiorowe interesy konsumentów ustawodawca posłużył się terminem „w szczególności”, co oznacza, że ma on charakter przykładowy. Zamiarem ustawodawcy było uznanie za praktykę działań, które naruszyły przepisy innych aktów prawnych.

Aby określone zachowanie mogło zostać uznane za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów konieczne jest łączne spełnienie dwóch przesłanek:

- zachowanie przedsiębiorcy musi nosić znamiona bezprawności,
- zachowanie powyższe musi godzić w zbiorowe interesy konsumentów.

Pierwsza przesłanka zostaje spełniona, gdy przedsiębiorca podejmuje działania sprzeczne z prawem lub, gdy nie dopełnia ciążącego na nim obowiązku. Druga przesłanka niezbędna do stwierdzenia praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów jest natomiast spełniona wówczas, gdy dane działanie lub zaniechanie przedsiębiorcy godzi w interesy konsumentów jako zbiorowości. Ustawa antymonopolowa w odniesieniu do konsumentów chroni bowiem ich interesy jako zjawiska o charakterze instytucjonalnym, zbiorowym; znajduje zastosowanie wówczas, gdy określone zachowanie dotyka nieograniczonej liczby podmiotów, których nie sposób jednoznacznie zidentyfikować.

Stosownie do przepisu art. 4 pkt 11 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ilekroć w ustawie jest mowa o *konsumencie*, należy przez to rozumieć konsumenta w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz.U. Nr 16, poz. 93 ze zm.). Stosowną definicję w tym zakresie zawiera przepis art. 22¹ K.c., zgodnie z którym *za konsumenta uważa się osobę fizyczną dokonującą czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową*.

I.1. W przedmiotowej sprawie Bytomskiemu Przedsiębiorstwu Komunalnemu Sp. z o.o. z siedzibą w Bytomiu postawiono zarzut podejmowania bezprawnych działań noszących znamiona praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów określonych w art. 23a ust. 1 ustawy antymonopolowej, polegających na zawieraniu z konsumentami *umów o dostawę wody i odprowadzanie ścieków*, których treści mogą stać w sprzeczności z art. 6 ust. 3 pkt 2 ustawy zbiorowym zaopatrzeniu w wodę w ten sposób, iż nie zawierają postanowień określających długość okresów obrachunkowych.

Dla stwierdzenia stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 23a ust. 1 ustawy antymonopolowej zachodzi w pierwszej kolejności konieczność wykazania, że zachowanie przedsiębiorcy będące przedmiotem w/w zarzutu nosi znamiona bezprawności.

Aktem prawnym określającym zasady i warunki zbiorowego zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz zbiorowego odprowadzania ścieków jest ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 tej ustawy dostarczanie wody lub odprowadzanie ścieków odbywa się na podstawie pisemnej umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków zawartej między przedsiębiorstwem wodociągowo – kanalizacyjnym a odbiorcą usług. Umowa, o której mowa powyżej, zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę zawierać powinna m.in. postanowienia dotyczące *sposobu i terminów wzajemnych rozliczeń*. Szczegółowe uregulowania odnośnie przedmiotowych kwestii zawarte są natomiast między innymi w *Regulaminie dostarczania wody i odprowadzania ścieków*, którego postanowienia – w tym postanowienia dotyczące wymogów, jakim odpowiadać powinna umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków – wiążą przedsiębiorstwo wodociągowo – kanalizacyjne na podstawie art. 19 ust. 1 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę.

Zgodnie § 29 *Regulaminu* obowiązującego na obszarze gminy Bytom w dacie wszczęcia przedmiotowego postępowania, zawartym w Dziale V pt. *Zasady rozliczania należności za dostarczoną wodę lub odbierane ścieki, Okresy obrachunkowe określa umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków z zastrzeżeniem, iż nie mogą być dłuższe niż 3 miesiące* (karta nr 15). Tożsame postanowienia zawiera również *Regulamin* aktualnie obowiązujący na terenie działalności BPK Bytom. W Rozdziale VI dotyczącym *Sposobu rozliczeń w oparciu o ceny i stawki opłat ustalone w taryfach*, w § 20 ust. 1 zawiera on postanowienie, stosownie do którego *Strony określają w umowie okres obrachunkowy* (karta nr 126 verte).

Zawierane przez BPK Bytom z konsumentami umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków nie spełniają powyższego wymogu, ponieważ nie zawierają zapisów określających długość okresów rozliczeniowych. Biorąc pod uwagę, że *Regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków* obowiązujący na terenie działalności Spółki wyraźnie precyzuje, iż w umowach powinny znaleźć się stosowne postanowienia w tym zakresie, ich niezamieszczenie w treści zawieranych umów jest naruszeniem prawa. Zaniechanie objęcia treścią umowy postanowień informujących o tym, w jakich okresach czasu dokonywane będą rozliczenia z konsumentami stoi w sprzeczności z art. 6 ust. 3 pkt 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę, w myśl którego umowa powinna zawierać postanowienia dotyczące terminów wzajemnych rozliczeń. Jeżeli bowiem *Regulamin* stanowią, że treść umowy określa okresy obrachunkowe przedsiębiorstwo wodociągowo – kanalizacyjne – mając na względzie treść art. 6 ust. 3 pkt 2 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę – powinno w treści umowy zamieścić stosowne w tym względzie postanowienia. Z powyższego wynika, iż została spełniona pierwsza przesłanka niezbędna do stwierdzenia naruszenia art. 23a ust. 1 ustawy antymonopolowej, tj. bezprawność zachowania przedsiębiorcy.

Zaniechanie zamieszczenia w umowach przedmiotowych regulacji powoduje, że odbiorca w chwili zawierania umowy, jak i w trakcie jej realizacji nie jest w stanie ustalić na jej podstawie, w jakich terminach (okresach czasu) wystawiane będą faktury za świadczone usługi oraz związane z nimi odczyty wskazań wodomierza. Dostawca usług może w związku z tym w sposób arbitralny ustalać długość cykli obrachunkowych, w których następują rozliczenia usług i związane z nimi odczyty urządzeń pomiarowych. Prowadzi to po stronie konsumentów do niepewności obrotu gospodarczego i ogranicza swobodę w zakresie gospodarowania środkami pieniężnymi w dłuższym okresie czasu. Zamieszczenie w umowie odpowiednich zapisów odnoszących się do terminów dokonywanych rozliczeń spowoduje, że konsument otrzyma gwarancję regularności cykli rozliczeniowych, dzięki czemu będzie w stanie podporządkować im dokonywane wydatki i w odpowiednim czasie zabezpieczyć środki finansowe na pokrycie należności z tytułu dostaw wody i odprowadzania ścieków. Brak w treści umowy odpowiednich postanowień dotyczących okresów rozrachunkowych nie jest zatem dla konsumentów obojętny i godzi w ich interesy rozumiane jako prawo do otrzymania pełnej informacji o wszystkich elementach stosunku zobowiązaniowego, które dotyczą tak zasadniczych z punktu widzenia należytego wykonania umowy kwestii, jak warunki wzajemnych rozliczeń pomiędzy konsumentem a dostawcą usług. Dysproporcja pomiędzy wiedzą, jaką posiada w tym względzie przedsiębiorstwo wodociągowo – kanalizacyjne a wiedzą, jaką posiada konsument może

wywołać po stronie tych drugich wyżej opisane, negatywne skutki. Dlatego uznać należy, że zachowanie BPK Bytom wiąże się z naruszeniem interesów konsumentów.

I.2. Kolejną praktyką naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, której stosowanie zarzucono BPK Bytom w przedmiotowym postępowaniu, jest zawieranie z konsumentami umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków, których treści mogą stać w sprzeczności z przepisami ustawy o zbiorowym odprowadzaniu ścieków w ten sposób, iż wbrew art. 6 ust. 3 pkt 3 tejże ustawy nie określają wszystkich praw i obowiązków stron umowy w zakresie dotyczącym obowiązków przedsiębiorstwa wodociągowo – kanalizacyjnego związanych z terminami rozpatrywania składanych przez konsumentów reklamacji, co może stanowić naruszenie art. 23a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Stosownie do art. 6 ust. 3 pkt 3 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę, umowa o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków zawierać powinna postanowienia dotyczące *praw i obowiązków stron umowy*. Prawa i obowiązki przedsiębiorstwa wodociągowo – kanalizacyjnego oraz odbiorców usług określa między innymi *Regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków* obowiązujący na terenie danej gminy. Stosownie do art. 19 ust. 2 pkt 7) w/w ustawy *Regulamin* określa prawa i obowiązki dostawcy i odbiorcy usług wodociągowych i kanalizacyjnych w zakresie standardów obsługi odbiorców usług, a w szczególności sposobów załatwiania reklamacji.

BPK Bytom posługuje się w obrocie z konsumentami wzorcami umów o świadczenie usług w zakresie dostaw wody i odbioru ścieków. Wzorce umowne, które są przeznaczone do wykorzystania przy zawieraniu umów z konsumentami wiążą natomiast odbiorcę indywidualnego – konsumenta na zasadach określonych w art. 384 – 385³ Kodeksu Cywilnego. W obrocie konsumenckim zachodzi konieczność doręczenia wzorca umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków wraz z odpowiednimi postanowieniami *Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków*. Pogląd taki uwarunkowany art. 384 § 1 i 2 Kodeksu cywilnego znajduje oparcie w konieczności zapewnienia konsumentowi możliwości zapoznania się ze wszystkimi warunkami umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków, do jakiej zamierza przystąpić, w celu maksymalnego zabezpieczenia jego interesów. Jeżeli zatem *Regulamin* zawiera postanowienia dotyczące obowiązków dostawcy w zakresie sposobów i terminów załatwiania reklamacji, przedsiębiorstwo wodociągowo – kanalizacyjne, mając na uwadze wymagania zawarte art. 6 ust. 3 pkt 3 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę, powinno doprecyzować przedmiotowe kwestie w treści umowy zgodnie z postanowieniami *Regulaminu*.

Zgodnie z § 32 Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków, jaki obowiązywał w Gminie Bytom w dacie wszczęcia przedmiotowego postępowania, *Odbiorca ma prawo zgłaszania reklamacji dotyczących świadczonych usług w formie pisemnej, natomiast Przedsiębiorstwo jest obowiązane do powiadomienia Odbiorcy o sposobie załatwienia reklamacji w terminie 14 dni, a szczególnie skomplikowanych przypadkach 30 dni od dnia przyjęcia reklamacji (...)*. Również Regulamin aktualnie obowiązujący na obszarze działalności Spółki, stanowiący załącznik do Uchwały Nr XLI/819/06 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 9 lutego 2006 r. w § 29 ust. 4 przewiduje, że *Przedsiębiorstwo jest obowiązane rozpatrzyć reklamacje bez zbędnej zwłoki nie dłużej jednak niż w terminie 14 dni od daty jej wniesienia*.

Regulamin w sposób wyraźny określa więc, w jakim terminie przedsiębiorstwo jest zobowiązane podjąć działania w związku z reklamacjami konsumenckimi dotyczącymi jakości i ilości świadczonych usług. Powyższy zapis nakłada na profesjonalistę ściśle określone obowiązki w tym zakresie, które mają na celu stworzenie konsumentowi odpowiednich warunków dochodzenia roszczeń w celu zapewnienia należytej realizacji usług dostarczania wody i odprowadzania ścieków. W zawieranych przez BPK Bytom umowach brak jest natomiast jakichkolwiek klauzul dotyczących standardów obsługi odbiorców odnośnie terminów

rozpatrywania reklamacji, które określałyby obowiązki przedsiębiorstwa wodociągowo – kanalizacyjnego w tym zakresie, a zarazem odpowiadające im prawa odbiorców usług. W treści umów brak jest zatem informacji o wszystkich, wynikających z *Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków*, prawach i obowiązkach stron umowy. Zaniechanie zamieszczenia w umowie przedmiotowych postanowień jest zatem działaniem bezprawnym i stanowi przejaw naruszenia art. 6 ust. 3 pkt 3 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę. Spełniona została zatem pierwsza przesłanka niezbędna do stwierdzenia stosowania przez BPK Bytom praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów.

Niezamieszczenie w umowie odpowiednich postanowień dotyczących standardów rozpatrywania reklamacji przez dostawcę usług spowodować może po stronie konsumentów negatywne konsekwencje wynikające z faktu, że nie są oni w stanie ustalić, jakie konkretnie obowiązki ciążą w tym zakresie na profesjonalście. Nieświadomość co do istnienia określonych wymogów załatwiania reklamacji może spowodować, że konsumenci nie będą korzystać ze swoich uprawnień w tym zakresie, jak również że nie będą wymagać od przedsiębiorcy określonego zachowania, gdy ten nie wykona nałożonych mocą *Regulaminu* obowiązków. Wprowadzenie do treści umów zapisów informujących, że dostawca usług ma obowiązek rozpatrzyć reklamację w terminie nie dłuższym niż 14 dni od daty jej zgłoszenia przyczyni się zatem do stworzenia konsumentom odpowiednich warunków dochodzenia ich praw, co jest tym bardziej istotne, iż w przedmiotowej sprawie są oni słabszymi stronami umów o charakterze adhezyjnym zawieranych z monopolistą.

Jak wykazano powyżej zachowania BPK Bytom zakwestionowane w pkt I.1. i I.2. niniejszej decyzji, a polegające na naruszeniu art. 6 ust. 3 pkt 2 i 3 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę poprzez niezamieszczenie w treści zawieranych z konsumentami umów postanowień dotyczących okresów obrachunkowych oraz obowiązków przedsiębiorstwa w zakresie terminów rozpatrywania składanych przez konsumentów reklamacji, obarczone są cechą bezprawności. Opisane praktyki godzą również interesy konsumentów rozumiane jako prawo do otrzymania pełnej i wyczerpującej informacji na temat wszystkich warunków umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków tak, aby konsumenci mogli w pełni korzystać ze swoich praw, wykonywać obowiązki bez narażania się na sankcje, a także wymagać od dostawcy usług odpowiednich standardów zachowania. Z faktu istnienia utrudnień w zapoznaniu się z całokształtem uprawnień odbiorcy wynikających z zawartej umowy o dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków wynika bowiem, iż z powodu niepełnej ich znajomości z przyczyn leżących po stronie przedsiębiorcy, uciążliwe, a nawet niemożliwe może okazać się dochodzenie ich przez konsumenta. Niepodawanie w umowach zawieranych z konsumentami kompletnej informacji o warunkach wzajemnych rozliczeń stron umowy, a także o standardach rozpatrywania reklamacji może doprowadzić do niekorzystania przez konsumentów z przysługujących im uprawnień, jak również do nieegzekwowania od dostawcy usług zachowań, które na profesjonalście wymuszają przepisy ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków oraz postanowienia *Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków*.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy dowiedziono zatem, że analizowane zachowania przedsiębiorcy są bezprawne oraz godzą w interesy konsumentów. W celu stwierdzenia stosowania przez BPK Bytom praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, konieczne jest w dalszej kolejności wykazanie, że zachowania te godzą w interesy konsumentów jako zbiorowości.

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów określa zasady podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów konsumentów oraz reguluje zasady i tryb przeciwdziałania praktykom naruszającym zbiorowe interesy konsumentów, co wynika z treści art. 1 ust. 1 i 2 tej ustawy. Zbiorowy interes konsumentów dotyczy nieokreślonego ogółu, a naruszenie tego interesu

może mieć miejsce wtedy, gdy skutkami działań sprzecznych z ustawą o ochronie konkurencji konsumentów dotknięty jest szerszy krąg uczestników rynku oraz wtedy, gdy działania te wywołują inne niekorzystne zjawiska. Ustawa antymonopolowa w odniesieniu do konsumentów chroni zatem ich interesy jako zjawiska o charakterze instytucjonalnym, zbiorowym. W przedmiotowej sprawie opisane działania BPK Bytom skierowane są do nieokreślonego kręgu konsumentów, których nie sposób jednoznacznie zidentyfikować. Antykonsumenckie ostrze stosowanych praktyk wymierzone jest bowiem we wszystkich rzeczywistych odbiorców świadczonych przez Spółkę usług, z którymi zawarto umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków, jak również w jej potencjalnych odbiorców, będących konsumentami w rozumieniu przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Wskazuje to na naruszenie w przedmiotowej sprawie interesu publicznego, przez który należy rozumieć wynikające z art. 6 ust. 3 pkt 2 i 3 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę prawo wszystkich konsumentów, którzy zawarli umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków do otrzymania pełnej informacji na temat warunków prowadzenia rozliczeń z dostawcą usług, w tym długości cykli obrachunkowych oraz praw i obowiązków stron umowy odnoszących się do terminów rozpatrywania składanych przez konsumentów reklamacji.

W tym stanie rzeczy należy przyjąć, że zachowania Bytomskiego Przedsiębiorstwa Komunalnego Sp. z o.o. w Bytomiu będące przedmiotem omawianych zarzutów, godzą w zbiorowe interesy konsumentów, a więc druga z przesłanek niezbędnych do stwierdzenia naruszenia przez w/w przedsiębiorcę art. 23a ust. 1 ustawy antymonopolowej została spełniona. W przedmiotowej sprawie zaistniały zatem łącznie obydwie przesłanki konieczne do uznania zachowań przedsiębiorcy za praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów – bezprawność działania i naruszenie zbiorowych interesów konsumentów.

Stąd należało orzec jak w punkcie I.1. i I.2. sentencji niniejszej decyzji.

II. W przedmiotowym postępowaniu w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów trzecia zarzucana praktyka naruszająca zbiorowe interesy konsumentów dotyczyła naruszenia przez BPK Bytom art. 6 ust. 3 pkt 3 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę w ten sposób, iż w treści zawieranych z konsumentami umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków nie zamieszczono postanowień dotyczących przysługujących konsumentom uprawnień w zakresie możliwości żądania upustu należności w przypadku dostaw wody o nieodpowiedniej jakości, co może stanowić naruszenie art. 23a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Art. 6 ust. 3 pkt 3 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę nakłada na przedsiębiorstwa wodociągowo – kanalizacyjne obowiązek zamieszczenia w treści umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków postanowień dotyczących *praw i obowiązków stron umowy*. Jak podniesiono we wcześniejszej części decyzji prawa i obowiązki przedsiębiorstwa wodociągowo – kanalizacyjnego i odbiorców usług uregulowane są między innymi w *Regulaminie dostarczania wody i odprowadzania ścieków*. Stosownie do § 5 ust. 5 *Regulaminu* obowiązującego na terenie Gminy Bytom w dacie wszczęcia przedmiotowego postępowania, *Odbiorca wody ma prawo składać reklamacje w sprawie upustów ilości dostarczonej wody w przypadku jej zanieczyszczenia*.

W zawieranych przez BPK Bytom umowach o dostawę wody i odprowadzanie ścieków brak jest jakichkolwiek informacji o tym, że w przypadku dostawy wody o nieodpowiedniej jakości, odbiorca usług ma prawo wystąpić do przedsiębiorstwa wodociągowo – kanalizacyjnego o przyznanie upustu należności. W umowach nie zamieszczono zatem kompletnej informacji o wszystkich przysługujących konsumentom uprawnieniach wynikających z *Regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków*, co stoi w sprzeczności z powołanym przepisem art. 6 ust. 3 pkt 3 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę. Skoro bowiem powyższy przepis obliuguje dostawcę usług do zamieszczenia w umowach postanowień dotyczących praw i

obowiązków stron umowy, a część uregulowań w tym zakresie zawarta jest w *Regulaminie dostarczania wody i odprowadzania ścieków*, to konsument w momencie zawierania umowy powinien mieć możliwość zapoznania się z tymi postanowieniami. Jak bowiem podniesiono wcześniej, w obrocie konsumenckim zachodzi konieczność doręczenia wzorca umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków wraz z odpowiednimi zapisami *Regulaminu*. Kierując się zasadą wyrażoną w art. 384 § 1 i 2 Kodeksu cywilnego, Organ Antymonopolowy stoi bowiem na stanowisku, iż konsumenci powinni mieć możliwość zapoznania się z wszystkimi warunkami umowy, do jakiej zamierzają przystąpić, co ma na celu maksymalne zabezpieczenie ich interesów.

Jak wykazano powyżej w okolicznościach przedmiotowej sprawy została spełniona pierwsza przesłanka niezbędna do uznania działań BPK Bytom za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, tj. bezprawność zachowania przedsiębiorcy. Dla stwierdzenia naruszenia art. 23a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów należy wykazać również, że kwestionowane zachowanie narusza zbiorowe interesy konsumentów.

Umowy zawierane przez przedsiębiorstwa wodociągowo – kanalizacyjne powinny w sposób prawidłowy regulować wszelkie aspekty ich współpracy z konsumentami. Przejawiać się powinno w ukształtowaniu wzajemnych relacji w sposób pełny (bez pominięcia wszystkich kwestii wymagających regulacji) oraz równoprawny tj. gwarantujący obu stronom umowy realizację ich słuszych interesów. Zaniechanie wprowadzenia do umowy odpowiednich klauzul odnośnie praw odbiorców do domagania się bonifikaty w razie dostaw wody o pogorszonej jakości sytuuje umowę jako jednostronnie korzystną i powoduje, że nieświadomi istnienia przysługujących im uprawnień konsumenci nie będą z nich korzystać. Objęcie treścią umów postanowień dotyczących jakościowych upustów należności przyczyni się zatem do zapewnienia konsumentom odpowiednich warunków dochodzenia roszczeń. Należy podkreślić również, iż prawo odbiorcy do domagania się upustu jakościowego stanowi o istocie zasady ekwiwalentności świadczeń stron umowy wzajemnej, zgodnie z którą zapłata przysługuje przedsiębiorcy proporcjonalnie do jakości i ilości dostarczonej usługi. Upust stanowi więc dopełnienie niepełnego świadczenia dostawcy poprzez odpowiednie obniżenie wartości świadczenia pieniężnego w celu przywrócenia ekwiwalentności świadczeń stron w umowie wzajemnej. Wprowadzenie do treści umów zapisów przewidujących możliwość adekwatnego do zaistniałych okoliczności obniżenia opłat za wodę będzie zatem również gwarancją zachowania ekwiwalentności świadczeń stron umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków. Zaniechanie zamieszczenia w umowie zapisów dotyczących upustów jakościowych może zatem doprowadzić do tego, że odbiorcy nie będą domagać się przyznania obniżenia należności, zaś dostawca usług będzie miał możliwość pobierania opłat za wodę złej jakości w wysokości ustalonej dla dostaw wody spełniającej wymogi jakościowe, a więc z naruszeniem wspomnianej zasady ekwiwalentności świadczeń. Analizowane zachowanie Spółki prowadzić może zatem do naruszenia ekonomicznych interesów konsumentów.

Opisane zaniechanie po stronie BPK Bytom godzi w interesy konsumentów jako zbiorowości. Wymierzone jest bowiem we wszystkich konsumentów, którzy zawarli umowy o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków, jak również we wszystkich potencjalnych odbiorców usług świadczonych przez Spółkę. Dotyka zatem nieokreślonego z góry kręgu podmiotów, których nie sposób jednoznacznie zidentyfikować. Wskazuje to na naruszenie w przedmiotowej sprawie interesu publicznego, ogólnospołecznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, rozumianego tutaj jako prawo wszystkich konsumentów, którzy zawarli z BPK Bytom umowy o dostawę wody i odprowadzania ścieków do uzyskania pełnej informacji o wszystkich przysługujących im prawach wynikających z zawartej umowy. W tym stanie rzeczy należy przyjąć, że działanie Bytomskiego Przedsiębiorstwa Komunalnego Sp. z o.o. z siedzibą w Bytomiu godzi w zbiorowe interesy konsumentów, a więc druga przesłanka niezbędna do stwierdzenia naruszenia art. 23a ust. 1 ustawy antymonopolowej została spełniona.

W okolicznościach przedmiotowej sprawy zaistniały zatem kumulatywnie obydwaj warunki, których wykazanie niezbędne jest do stwierdzenia praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 23a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Kwestionowane zachowanie BPK Bytom jest bowiem bezprawne i godzi w interesy konsumentów jako zbiorowości.

W okolicznościach sprawy odnoszących się do omawianego zarzutu zachodzą ponadto przesłanki pozwalające na stwierdzenie zaniechania stosowania opisanej praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów z dniem 7 kwietnia 2006 r. W tym dniu wszedł bowiem w życie na terenie Gminy Bytom nowy *Regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków* stanowiący załącznik do Uchwały nr LXI/819/06 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 9 lutego 2006r. W jego postanowieniach brak jest zapisu przyznającego odbiorcom prawo do domagania się upustu jakościowego w przypadku dostarczania wody zanieczyszczonej. Wobec tego nieaktualny jest również wymóg, aby taki zapis znalazł się w treści zawieranych z konsumentami umów o zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków. Należy podkreślić jednak, iż brak w treści *Regulaminu* odpowiedniego postanowienia regulującego prawa konsumentów w omawianym zakresie nie świadczy o tym, że konsumentom nie przysługuje prawo do żądania obniżenia należności w przypadku dostaw wody niespełniających norm jakościowych. Prawo takie wynika bezpośrednio z przepisów art. 560 § 1 i 3 kodeksu cywilnego dotyczących możliwości żądania obniżenia ceny rzeczy dotkniętej wadą.

W przedmiotowej sprawie zastosowanie znajduje zatem art. 23e ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zgodnie z którym w przypadku, gdy przedsiębiorca zaprzestał stosowania praktyki, o której mowa w art. 23a tej ustawy wydaje się decyzję o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania.

Stąd należało orzec jak w punkcie II sentencji niniejszej decyzji.

III. Zgodnie z art. 23c ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Organ Antymonopolowy może określić w decyzji środki usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów w celu zapewnienia wykonania zawartego w niej nakazu. Jako środki usunięcia skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów w celu zapewnienia wykonania nakazu określonego w pkt I sentencji niniejszej decyzji, określono w przedmiotowej sprawie umieszczenie w treści wszystkich zarówno nowo zawieranych, jak i wszystkich dotychczas zawartych z konsumentami *umów o dostawę wody i odprowadzanie ścieków* postanowień informujących konsumentów o długości okresów obrachunkowych, w jakich dokonywane są rozliczenia za pobrane usługi oraz postanowień informujących o obowiązkach przedsiębiorstwa wodociągowo – kanalizacyjnego w zakresie terminów rozpatrywania składanych przez konsumentów reklamacji. Powyższe zmiany powinny zostać wprowadzone do treści umów nowo zawieranych z konsumentami niezwłocznie po dacie uprawomocnienia się niniejszej decyzji, natomiast w przypadku umów zawartych i wykonywanych – w terminie 6 miesięcy od daty uprawomocnienia się decyzji. Celem określenia na podstawie art. 23c ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, środków usunięcia trwających skutków naruszenia zbiorowych interesów konsumentów jest doprowadzenie do stanu, w którym z wszystkimi konsumentami zawarte zostaną umowy, których treść w sposób wyczerpujący informować będzie o wszystkich elementach umowy wynikających z art. 6 ust. 3 pkt 2 i 3 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę związanych z terminami wzajemnych rozliczeń oraz prawami i obowiązkami stron umowy.

Wobec powyższego orzeka się jak w pkt III sentencji niniejszej decyzji.

IV. Stosownie do treści art. 72 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli postępowanie zostało wszczęte z urzędu i w jego wyniku Organ Antymonopolowy stwierdził naruszenie przepisów w/w ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia,

zobowiązany jest ponieść koszty postępowania. Zgodnie z art. 75 ustawy antymonopolowej, Organ Antymonopolowy rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie.

Postępowanie przeciwko Bytomskiemu Przedsiębiorstwu Komunalnemu Sp. z o.o. z siedzibą w Bytomiu w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostało wszczęte z urzędu. Na podstawie ustaleń dokonanych w trakcie postępowania Organ Antymonopolowy w punkcie I i II sentencji niniejszej decyzji uznał zasadność wszystkich trzech postawionych przedsiębiorcy zarzutów i stwierdził naruszenie art. 23a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Kosztami niniejszego postępowania dla Organu Antymonopolowego są wydatki w wysokości 58 PLN związane z korespondencją ze skarżonym przedsiębiorcą. W związku z tym postanowiono obciążyć Bytomskie Przedsiębiorstwo Komunalne Sp. z o.o. w Bytomiu kosztami przeprowadzonego postępowania w kwocie 58 PLN (słownie złotych: pięćdziesiąt osiem).

Wobec powyższego orzeczono jak w punkcie IV sentencji decyzji.

Koszty niniejszego postępowania przedsiębiorca obowiązany jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w NBP o/o Warszawa Nr 51101010100078782231000000.

Na postanowienie o kosztach zawarte w punkcie III niniejszej decyzji, na podstawie art. 78 ust. 6 ustawy antymonopolowej w związku z art. 479²⁸ § 1 pkt 2 Kodeksu postępowania cywilnego przysługuje zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach w terminie tygodnia od dnia doręczenia.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 kodeksu postępowania cywilnego – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach.

DYREKTOR DELEGATURY
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI
I KONSUMENTÓW W KATOWICACH

Alicja Kral